

Ma dzoun'aorma tsanta : nouthra mejon

Autor(en): **Page, Louis**

Objektyp: **Article**

Zeitschrift: **L'ami du patois : trimestriel romand**

Band (Jahr): **24 (1996)**

Heft 95

PDF erstellt am: **21.06.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-243671>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

MA DZOUN'AORMA TSANTA :

NOUTHRA MEJON

No j'avan na galéja méjon, dan la
la cotse don Bon, on pî don Vèrné, à
Velaorinbou. Chègna l'avin adzetaoye
po bayi on tâ a cha banda.

– E bin ! puchke l'è dinche, punchke
volon no fére din mijèrè, no no j'in
d'ondron.

Dzojè a Tônon n'irè pao l'omou
a ch'inbarachi po ran. L'a j'on vitou
trouvo na pitita méjon, avouin on tro dè
curti è on bocon dè tèra, yô no rèteri. L'è
dinche ke no chin arouvao ou Bon dè Velaorinbou.

Can dona l'a yu ha galéja pitita méjon biantse, chu la
ruva d'on tsemin, ch'è pao mé chintya dè dzouyou. L'è j'on
gayao contanta dè chè chavin inke, rè intche li. Gurlaovè in verin
la hyao. Tîgnou chan dè li.

N'irè pâ on tsathî, bin chur : on othô èthrâ po couje-
nao, on pâyou po chè tigni, duvè tsanbrètè po lè j'infan, dyouch-
tou chan ke fô po lè dzan, pardyi; on èthrabyè è on bouèton po
lè bèthètè.

Athe, can lè coujin dè Friboua vignan no trouvo, a la
bénichon, lè bouébou alaovan dremi chu lou fin. Tyintè ritè dan
nouthrè couvèrtè ! Tyintè rècathalaoyè chu chi yà ! Dètyè gravâ
lè tchîvrè dè ruminao è lou cayon dè ronhyao.

*

On intraovè pè la coujena, ma fayin pao îthre tru grô
po l'in chè crinji. Lou paoyou alaovè mi : on forni dè molache,
lou yi d'la dona, on'na traobya, on ban contre la parà, cotyè
j'èchkabi.

Inke, lou dzounou vejin, Guchtave, vignin cortijao ma
chère Marie, è mè contrinlyîvè pècheke droumechè dan lou yi dè
ma dona. E dejin, po m'inpouinri :

– Te vêri ! Can on douao avouin cha dona, on atrapè ran dè
baorba. Chè mèfiaovan pao, hon dou, ke fajé chovan chinbian dè

dremi, in lè guignan dè dzébe.

Ma to chan l'a binournà. Chi vejin l'a mariaio ma chè-ra è l'è atrapao atan dè baorba tyè lè j'ôtrou.

Fô dre achebin ke no no chin djémé trovao lè dji inthinbiou dan nouthra méjounèta. No j'aran pao ti chu yô no j'aguelyî. D'ayeu, a mèjoura ke lè dèri arouvaovan, lè premi fotan lou can, po rêvigni dè tin j'in tin : in fîthè, can l'avan din j'in'noûyou, ou bin can chè volan mariaio. Irè adi la méjon, avouin dona on mintan, è lou piti, ran tancroyè, nè tyinchon, on bocon vouèthao keman ti lè tyin.

Chan ke l'in y avin achebin dè galé vèr no, l'è lou curti, yô Dona chognivè on bocon dè curtyadzou, cotyè hyà, è chuto din tijan'nè.

Fô pao onbyao ke Dona îrè bouna fèna, ke chavin kornatao è mindzi lè piti mô.

Dan on terin dè la coujena l'in y avin chè cornè è chè chatsotè dè chinpyè : don tiyo, din camomilyè, din tacounè, din pouarta rojao,, è onco...

Avouin Dona, l'é j'on vitou aprà a ramachao lè bounè hyà, lè chinpyè din prao, po lè betao a chètsi. Mè chovignou chuto din bochon dè maobrè è dè maobrètè, in catrou caorou don curti.

Pri de la pouarta, ti lè furi, on bi l'aobrou dè hyaor dè lila mè rênovaovè dè chan bon, è l'avé pyéji, dè tsôtin, dè mè dèmoro chu lou bantsè ke verivè a l'intoua.

Vo pouédè moujao ke de na galéja méjon dinche, on a tyè din bon chivigni.

